

PATVIRTINTA
Jonavos rajono savivaldybės
mero 2023 m. rugsėjo 1 d.
potvarkiu Nr. 1B-343

JONAVOS JANINOS MIŠČIUKAITĖS MENO MOKYKLOS PAGRINDINIO TEATRO FORMALŪJĮ ŠVIETIMĄ PAPILDANČIO UGDYMO PROGRAMA

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Jonavos Janinos Miščiukaitės meno mokyklos pagrindinio teatro formalųjį švietimą papildančio ugdymo programą (toliau – Programa) įgyvendina Jonavos Janinos Miščiukaitės meno mokykla (toliau – Mokykla).

2. Mokyklos kodas 190310156, mokyklos teisinė forma – biudžetinė įstaiga. Mokyklos savininkė – Jonavos rajono savivaldybė, grupė – neformaliojo vaikų švietimo mokykla ir formalųjį švietimą papildančio ugdymo mokykla.

3. Mokyklos adresas – Žeimių g. 6, Jonava LT55149.

4. Programą parengė direktoriaus 2023 m. kovo 9 d. įsakymu Nr. V1-48 „Dėl darbo grupės atnaujintų ugdymo programų parengimui patvirtinimo“ sudaryta darbo grupė.

II SKYRIUS PROGRAMOS PAVADINIMAS IR PATVIRTINIMAS

5. Programos pavadinimas – Pagrindinio teatro formalųjį švietimą papildančio ugdymo programa, programos kodas Neformaliojo švietimo programų registre – 110100600. Vaikų švietimo ugdymo kryptis – teatras, tipas pagal paskirtį – formalųjį švietimą papildančio ugdymo programa.

6. Programa yra parengta vadovaujantis Bendrųjų iš valstybės ir savivaldybių biudžetu finansuojamų neformaliojo švietimo programų kriterijų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro 2022 m. sausio 4 d. įsakymu Nr. V-4., Neformaliojo vaikų švietimo koncepcija, patvirtinta Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2005 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. ISAK-2695, Mokyklos nuostatais, patvirtintais Jonavos rajono savivaldybės tarybos 2021 m. gruodžio 22 d. sprendimu Nr. 1TS-209.

7. Programoje vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme apibrėžtas sąvokas.

III SKYRIUS PROGRAMOS TRUKMĖ

8. Programa yra nuosekli ir ilgalaikė, jos trukmė – 4 metai, mokomasi nuo 9 iki 12 akad. val. per savaitę (mokymosi valandos nustatomos Mokyklos ugdymo programoje).

IV SKYRIUS TIKSLINĖ GRUPĖ

9. Programa yra skirta 11-15 metų mokiniams, besimokantiems pagal pagrindinio ugdymo programą bendrojo lavinimo mokykloje.

10. Programoje mokosi mokiniai baigę pradinio teatrinio formalųjį švietimą papildančio ugdymo programą, arba išlaikę žinių ir gebėjimų patikrą.

V SKYRIUS PROGRAMOS PRITAIKYMAS ĮVAIRIŲ UGDYMO SI POREIKIŲ TURINTIEMS MOKINIAMS

11. Programa pritaikoma įvairių ugdymosi poreikių mokiniams. Visi mokykloje dirbantys mokytojai yra išklause 60 akad. val. trukmės Specialiosios pedagogikos ir specialiosios psichologijos

kursą, domisi specialiosios teatro didaktikos naujovėmis, geba diferencijuoti ir individualizuoti mokymo turinį.

12. Programa skiriama suteikti mokiniui vaidybos, sceninės kalbos, bei kitus teatro raiškos pagrindus. Padėti mokiniams įgyti teatrinį žinių ir įgūdžių, kurių reikia kūrybiškumui atsiskleisti.

13. Pamokose naudojami vadovėliai, dramos kūrinių tekstai bei kita mokomoji ir metodinė literatūra, video bei spektaklių įrašai, įgarsinimo aparatūra, lenta (interaktyvi lenta, vaizdo projektorius), įvairios kanceliarinės priemonės ir kt.

VI SKYRIUS TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

14. Programos tikslas – ugdyti dvasines, kūrybines ir fizines mokinių išgales, padėti įgyti bendrąją meninę kompetenciją, reikalingą savarankiškai ir aktyviai dalyvauti meninėje kūryboje ir šiuolaikiniame kultūriniame gyvenime.

15. Programos uždaviniai:

15.1. ugdyti pagarbą Lietuvos teatrinei kultūrai, poreikį joje dalyvauti;

15.2. suteikti taisyklingos bendrinės kalbos, bendrosios kalbos raiškos valdymo ir meninio skaitymo, vaidybos pagrindus;

15.3. plėtoti teatro kalbos supratimą, interesus, stebėti ir kritiškai vertinti savo mokslo pažangą;

15.4. skatinti emocinius, kūrybinius išgyvenimus ir aktyvų dalyvavimą teatrinėje veikloje.

VII SKYRIUS KOMPETENCIJOS PASIEKIMAI IR JŲ (ĮSI) VERTINIMAS

16. Mokantis pagal Programą, ugdomos kompetencijos:

16.1. socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos – vaidindami pavieniui, grupėje ir kolektyve mokiniai mokosi bendrauti, bendradarbiauti, konstruktyviai spręsti konfliktus, siekti asmeninių ir bendrų tikslų, ugdomi savivertę, empatiškumą ir savitvardą, stiprina sceninio bendravimo, kvėpavimo įgūdžius, mokosi saugiai elgtis;

16.2. kultūrinė – skaitydami įvairių stilių, žanrų, regionų tekstus, dalyvaudami koncertinėje veikloje, mokiniai įgyja kultūrinio išprusimo, raiškos ir sąmoningumo pagrindus;

16.3. kūrybiškumo ir iniciatyvumo – ugdomas mokinių kūrybinis mąstymas, mokydamiesi interpretuoti grožinius kūrinius mokiniai tyrinėja kūrinių, siūlo idėjas dėl jo atlikimo, kritiškai ir kūrybiškai jas vertina bei pristato visuomenei.

16.4. pilietiškumo – dalyvaudami valstybei svarbiuose renginiuose, atlikdami lietuvišką repertuarą ugdomi pilietinį tapatumą, įsipareigoja gerbti Lietuvos nepriklausomybę;

16.5. pažinimo – mokydamiesi skirtingų dalykų įgyja teatrinio raštingumo pagrindus, analizuoja savo mokymąsi, įsivertina pasiekimus, kelia mokymosi tikslus.

17. Baigę programą, mokiniai:

17.1. bus įgiję teatrinio raštingumo ir teatrinės raiškos pagrindus;

17.2. gebės laisvai ir išraiškingai kalbėti, vaidinti individualiai ir kolektyve;

17.3. išmanys ir taikys teatrinio mokymosi strategijas, mokės spręsti iškilančius mokymosi iššūkius;

17.4. bus sukaupę individualios ir kolektyvinės teatrinės raiškos scenoje patirties;

17.5. demonstruos pozityvias kultūrinės ir gyvenimiškas nuostatas, kompetencijų pagrindus;

17.6. bus pasirengę ir motyvuoti tęsti mokymąsi pagal neformalaus teatrinio švietimo programą.

18. Mokinių pasiekimai vertinami vadovaujantis Mokyklos direktoriaus įsakymu patvirtintu mokinių pasiekimų ir pažangos vertinimo tvarkos aprašu.

19. Vertinant atsižvelgiama į kiekvieno mokinio individualią brandą, galimybes, padarytą asmeninę pažangą. Vertinimui pasitelkiami iš anksto su mokiniais aptarti, visiems (mokytojui, mokiniui, jo tėvams, globėjams, rūpintojams) aiškūs ir korektiškai taikomi vertinimo kriterijai. Įvertinant pabrėžiama, kokią individualią pažangą mokinys padarė.

20. Ugdymo procese vertinama derinant diagnostinio ir formuojamojo vertinimo tipus, baigus programą taikomas apibendrinamasis vertinimas: vaidybos ir sceninės kalbos pasiekimų patikrinimas.

VIII SKYRIUS TURINYS, METODAI IR PRIEMONĖS

21. Siekiant visapusiškai ir nuosekliai ugdyti mokinių teatrinius gebėjimus ir kompetencijas, programą sudaro branduolio ir pasirenkamieji dalykai.

22. Programą sudaro šie branduolio dalykai:

- 22.1. vaidyba (1 priedas);
- 22.2. sceninė kalba (2 priedas);
- 22.3. sceninis judesys (3 priedas);
- 22.4. vaidinimo kūrimas (4 priedas).
- 22.5. teatro istorija (5 priedas)

23. Pasirenkamieji dalykai:

- 23.1. integruotas dainavimas (6 priedas)
- 23.2. pasirenkamas muzikos instrumentas (7 priedas)
- 23.3. Scenografija (8 priedas)

24. Programa įgyvendinama taikant grupinio ir pavienio (individualaus) mokymosi formas.

25. Mokykloje taikomi mokymo proceso organizavimo būdai – kasdienis, savarankiškas ir individualus:

25.1. grupine forma, kasdieniu būdu mokomasi vaidybos, sceninio judesio, vaidinimo kūrimo, teatro istorijos, integruoto dainavimo, scenografijos dalykų;

25.2. pavienne (individualia) forma mokomasi sceninės kalbos, pasirenkamo muzikos instrumento;

25.3. minimalus mokinių skaičius grupėje – 8.

26. Programai įgyvendinti naudojama mokymosi aplinka ir mokymosi priemonės:

26.1. Judėjimui pritaikytos klasės su persirengimo vieta, garso klausymosi įranga, kompiuteris su interneto prieiga, vaizdo kamera, mikrofonas;

26.2. Mobilųjų dekoracijų detalės, kostiumų dalys ir kt.

26.3. Mokant ir mokantis taikomi aktyvūs, vaiko mąstymą ir savarankiškumą skatinantys metodai, kūrybiškos darbo formos. Sudaromos sąlygos mokiniams išsakyti savo sumanymus, idėjas, įsivertinti. Skatinamas mokinių tarpusavio dialogas, bendradarbiavimas vaidinant ir mokantis teatro teorijos dalykų. Mokoma efektyvių saviruošos strategijų. Laiku ir tinkamai suteikiamas atsakas (grįžtamoji informacija) kviečia mokinius permąstyti, pasitikslinti, išsamiau paaiškinti nagrinėjamas sąvokas, reiškinius, priimtus sprendimus, padarytas išvadas.

IX SKYRIUS

PROGRAMOS SUDERINAMUMAS SU FORMALIOJO ŠVIETIMO PROGRAMA

27. Esminės programos nuostatos, reikalavimai pasiekimams ir turinio apimtys dera su kitomis teatro krypties programomis. Programos trukmė, dalyvių amžius, rengimo principai ir uždaviniai, struktūra, mokymosi formos, branduolio dalykų uždaviniai, veiklos sritys, mokinių pasiekimai siejami su pagrindinio ugdymo teatro dalyko programa.

28. Baigus programą mokiniams išduodamas Lietuvos Respublikos Švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyto pavyzdžio neformaliojo vaikų švietimo pažymėjimas.

29. Programą baigusiems mokiniams rekomenduojama teatrinį ugdymą tęsti, renkantis neformaliojo vaikų švietimo programas.

VAIDYBA

1. Vaidybos paskirtis – lavinti mokinių vaidybinius ir improvizacinius gabumus, ugdyti aktyvaus ir tikslingo veiksmo, sceninio bendravimo, personažo paveiklo kūrimo įgūdžius, suteikti vaidmens analizavimo pagrindus, plėtoti pagrindinius vaidybos elementus, skatinti mokinių emocinius kūrybinius išgyvenimus, kritinį mąstymą, interpretavimo gebėjimus.

2. Vaidybos tikslas – puoselėjant individualumą ir prigimtines galias, padėti mokiniams įgyti vaidybos žinių ir įgūdžių, kurių reikia kūrybiškumui atsiskleisti, suteikti bendrųjų ir teatro kompetencijų.

3. Vaidybos uždaviniai:

3.1. gilinti vaidybinius gebėjimus;

3.2. plėtoti improvizacinius gebėjimus ir teatro raiškos priemonių pažinimą;

3.3. mokyti sudėtingesnėmis teatro priemonėmis kūrybiškai reikšti savo požiūrį, mintis, jausmus;

3.4. skatinti emocinius, kūrybinius išgyvenimus, aktyviai dalyvaujant teatrinėje veikloje.

4. Vaidybos veiklos sritys:

4.1. vaidybinių ir improvizacinių gebėjimų lavinimas;

4.2. vaidmens kūrimas;

4.3. vaidybinė raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje.

5. Vaidybos mokymasis:

5.1. mokymosi trukmė – 4 metai.

5.2. 1–2 metais – du kartus per savaitę po 2 valandas, 3–4 metais – 3 valandas per savaitę;

5.3. mokomasi grupėje, gali būti sudarytos mobilios grupės;

5.4. naudojami mokymo(si) metodai atsižvelgiant į pamokos turinį, mokinių amžių, gebėjimus, poreikius.

6. Mokinių pasiekimai:

1. Veiklos sritis – vaidybinių ir improvizacinių gabumų lavinimas.	
Nuostata – kūrybiškai valdyti psichofizinį veiksma, improvizuojant ir kuriant draminius siužetus.	
Esminis gebėjimas – įgyti pagrindinių vaidybos įgūdžių, kurių reikia savarankiškai teatrinei kūrybai.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Savarankiškai atlikti atsipalaidavimo, dėmesio, vaizduotės pratimus, plėsti savo jausminę skalę ir ją suprantamai išreikšti žiūrovui.	1.1.1. Išvardyti ir pademonstruoti grupėje įvairius psichofizinius pratimus, kurie padeda ugdyti vaidybinius gebėjimus.
1.2. Veikti tikslingai, organiškai, nuosekliai ir logiškai sceninėmis aplinkybėmis, keisti veiksmo tempą ir ritmą, vertinti įvykius ir faktus.	1.2.1. Nusakyti, kas yra įvykis, faktas, pateikti pavyzdžių; 1.2.2. apibūdinti penkis judėjimo scenoje greičius. Pateikti pavyzdžių, kada ir kaip scenoje gali keistis tempas; 1.2.3. apibūdinti įvykio vertinimo etapus: pats įvykis, esamų aplinkybių analizė, sprendimo priėmimas (prasideda naujas veiksmas).
1.3. Jungti žodį ir veiksma, ieškant naujų intonacijų, poteksčių ir pauzių, veikti	1.3.1. Apibūdinti, kas yra žodinis veiksmas, kuo svarbus nepertraukiamas ryšys tarp fizinio ir žodinio veiksmo

žodžiu, aktyviai ir tikslingai bendraujant su parteriu.	1.3.2. apibūdinti kalbinės sąveikos ypatybes (išgirsti, vertinti, atsakyti); 1.3.3. išvardyti pagrindinius teatro terminus (mizanscena, žanras, analizė, režisūrinis sumanymas, vaidmenų paskirstymas, aktorius, režisierius, repeticija ir kt.) bei sąvokas (dialogas, monologas, pauzė, veiksmas ir kt.) ir jais naudotis.
1.4. Kurti dialogus, rasti konstruktyvius konflikto sprendimus, įdomius prisitaikymus.	1.4.1. Pateikti įvairių literatūrinių dialogų pavyzdžių; 1.4.2. nusakyti kas yra konfliktas, kokia jo reikšmė draminiame kūrinyje, pateikti pavyzdžių.
1.5. Laisvai improvizuoti įvairiomis sceninėmis aplinkybėmis.	1.5.1. Pateikti improvizacijos užduočių pavyzdžių; 1.5.2. Apibūdinti improvizacijos atlikimo sąlygas: išmonė, vidinis ir išorinis laisvumas, pasitikėjimas savimi, reakcija.
1.6. Kurti ir vaidinti vaidybines improvizacijas, porinius ir masinius etiudus sugalvotomis aplinkybėmis arba pagal pasirinktą liaudies patarlę, posakį, pasakėčios moralą.	1.6.1. Apibūdinti priešistorijos, išeities įvykio, pagrindinio įvykio, konflikto, atomazgos, temos, idėjos, pagrindinio siekinio, aplinkybių, sceninio laiko reikšmę 1.6.2. apibūdinti patarlės, posakio, pasakėčios pasirinkimo motyvus, aktualumą, pagrindinę temą, įvykius, konfliktą 1.6.3. išvardyti porinių ir masinių etiudų su žodžiais kūrimo etapus; 1.6.4. sugalvoti panašią situaciją realiame gyvenime ir ją interpretuoti etuide.
2. Veiklos sritis – vaidmens kūrimas.	
Nuostata – savarankiškai gilintis į vaidmens plėtotę žodžiu, veiksmu, judesiu – visomis kūrybinių galių išraiškos priemonėmis.	
Esminis gebėjimas – tikslingai panaudoti teatro raiškos priemones, kuriant vaidmenį.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Kurti ir vaidinti animalistinius etiudus.	2.1.1. Apibūdinti ir pavaizduoti įvairių gyvūnų elgseną, gamtos ar buities objektų plastiką, būseną.
2.2. Atlikti vaidmens analizę.	2.2.1. Nusakyti personažo charakteristiką: jo elgesio motyvą, veiksmus, aplinkybes, individualius charakterio bruožus, charakteringumą – plastiką ir gestus, kalbos stilių; 2.2.2. papasakoti personažo biografiją, pasakyti vidinį monologą; 2.2.3. apibūdinti, kokios yra kiekvienos situacijos aplinkybės, kaip jos kinta, kaip jas personažai vertina, ko siekia, kokiomis priemonėmis, kaip vystosi personažų santykiai.
2.3. Sukurti personažo sceninį paveikslą.	2.3.1. Paaiškinti savo santykį su vaizduojamu personažu; 2.3.2. apibūdinti personažo svarbiausią troškimą (siekinį) ir jį atskleidžiančius poelgius; 2.3.3. pagrįsti kuriamas interpretacijas asmeniniais išgyvenimais, stiliaus ypatybėmis, estetinėmis savybėmis, ryšiais su kitomis meno šakomis; 2.3.4. panaudoti galimas raiškos priemones.
3. Veiklos sritis – vaidybinė raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje.	

Nuostata – aktyviai ir kūrybingai dalyvauti klasės, kolektyvo vaidinimuose, teatrinėse šventėse, festivaliuose, projektuose, koncertuose ir kituose kultūriniuose renginiuose.	
Esminis gebėjimas – realizuoti vaidybinius gebėjimus viešai; stebėti, analizuoti ir vertinti spektaklius, kultūrinius renginius.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Dalyvauti klasės, mokyklos koncertuose, teatrinuose ir kituose kultūriniuose renginiuose, festivaliuose, šventėse, projektuose.	3.1.1. Atlikti pasirinktą vaidybinę improvizaciją ar ištrauką iš literatūros, dramatinio kūrinio klasės ar mokyklos renginyje; 3.1.2. išvardyti pagrindinius sceninės etikos reikalavimus 3.1.3. apibūdinti, kuo svarbus scenoje pasitikėjimas savimi, drąsa. Pateikti pavyzdžių, kaip nugalėti viešumos baimę, kaip vertinti žiūrovų reakciją; 3.1.4. apibūdinti asmeninę atsakomybę kolektyvinėje veikloje.
3.2. Įsivertinti savo ir vertinti kitų vaidybinius pasiekimus.	3.2.1. Įvardyti vaidmens atlikimo vertinimo kriterijus; 3.2.2. apibūdinti ir vertinti (įsivertinti) savo ir klasės draugų vaidybą (išskiriant teigiamus ir neigiamus atlikimo aspektus), pasiūlyti sprendimų.

7. Vaidybos turinys:

7.1. vaidybinių ir improvizacinių gabumų lavinimas: vaizduotės, spontaniškumo, drąsos, laisvumo, natūralumo, išmonės; aktyvaus ir tikslingo veiksmo, sceninio bendravimo įgūdžių; kalbinė sąveika, konstruktyvus konflikto sprendimas ir dialogas; vaidybinės improvizacijos, jungiant žodį ir fizinį veiksma; poriniai, grupiniai, masiniai etiudai naudojant tekstą;

7.2. vaidmens kūrimas: vaidmens veiksmo analizė; personažo charakteristika, elgesio motyvacija; personažo monologas, jo biografijos sukūrimas; personažo santykių su kitais personažais numatymas; sceninio paveikslo kūrimas, naudojant raiškos priemones: mimiką, gestus, kūno judesio plastiką, garsus; personažo žodžių interpretavimas; personažo reikšmė bendrame vaidinime;

7.3. vaidybinė raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje: sceninės patirties plėtojimas; scenos etika – elgesio taisyklės scenoje, kolektyvinės kūrybos principai; viešas vaidybos pratimų, etiudų, ištraukų ar spektaklių pagal pasirinktą kūrinį atlikimas, gebėjimas įsivertinti savo ir vertinti kitų klasės mokinių pasiekimus.

SCENINĖ KALBA

1. Sceninės kalbos paskirtis – lavinti balso valdymą, žodinių veiksma, ugdyti teksto prasmės suvokimą; kalbos kultūrą, skatinti mokinių domėjimąsi lietuvių, pasaulio grožine literatūra, analizuoti ir interpretuoti pasirinktą literatūrinį kūrinį, įtaigiai perteikti kūrinį klausytojui, padėti įgyti renginių vedėjo patirties.

2. Sceninės kalbos tikslas – skatinti mokinių domėjimąsi lietuvių ir pasauline literatūra, lavinti balso valdymo, žodinio veiksmo, teksto prasmės suvokimą, kalbos kultūrą ir, atsižvelgiant į vaiko prigimtinius gabumus, formuoti meninio skaitymo įgūdžius.

3. Sceninės kalbos uždaviniai:

3.1. tobulinti balso valdymo įgūdžius;

3.2. ugdyti taisyklingą lietuvių kalbos tarimą;

3.3. formuoti naujus kalbinius įgūdžius ir gebėti juos pritaikyti, kuriant vaidmenį spektaklyje;

3.4. ugdyti meninio skaitymo gebėjimus;

3.5. mokyti tinkamai pasirinkti lietuvių ar pasaulinės literatūros kūrinį, jį analizuoti ir interpretuoti.

4. Sceninės kalbos veiklos sritys:

4.1. balso technikos lavinimas;

4.2. kalbos išraiškingumo lavinimas;

4.3. sceninės kalbos raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje.

5. Sceninės kalbos mokymas:

5.1. mokymosi trukmė – 4 metai;

5.2. mokomasi po 1 valandą per savaitę;

5.3. mokomasi individualiai;

5.4. naudojami mokymo(si) metodai atsižvelgiant į pamokos turinį, mokinių amžių, gebėjimus, poreikius.

6. Mokinių pasiekimai:

1. Veiklos sritis – balso technikos lavinimas.	
Nuostata – atsižvelgiant į savo fiziologinius duomenis, kryptingai lavinti balsą.	
Esminis gebėjimas – atlikti balso lavinimo pratimus savarankiškai.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Visus kalbos padargus ir kūno raumenis atpalaiduoti nuo nereikalingos įtampos stovint, sėdint ir gulint.	1.1.1. Atlikti raumenų atpalaidavimo pratimus: rankoms, kojoms, pečiams, galvai, veido raumenims; 1.1.2. atlikti liežuvio, lūpų gimnastikos, higieninio vibracinio masažo pratimus.
1.2. Giliai ir laisvai kvėpuoti kalbant.	1.2.1. Atlikti pratimus, padedančius kontroliuoti ir gerinti kvėpavimą.
1.3. Tiksliai ir aiškiai tarti balses ir priebalses, raidžių, žodžių, sakinių junginius, juos pasakyti kaip prasmingą ir veiksmingą kalbos atkarpą, sukurtos istorijos rezultatą.	1.3.1. Atlikti taisyklingo tarimo pratimus; 1.3.2. pateikti greitakalbių pavyzdžių, jas pasakyti greitai, tiksliai; 1.3.3. išvardyti mintinai kuo daugiau įvairių greitakalbių.
2. Veiklos sritis – kalbos išraiškingumo lavinimas.	
Nuostata – sistemingai lavinti balso išraiškingumą ir jį kūrybiškai naudoti scenoje.	
Esminis gebėjimas – raiškiai ir įtaigiai veikti žodžiu scenoje.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas

2.1. Formuoti vaizdingą garsą.	2.1.1. Paaikinti vaizdingo garso pagrindinius principus: aiškumą, tškumą, išbaigtumą, laisvumą, natūralumą; 2.1.2. apibūdinti sakomo teksto logiką ir prasmę.
2.2. Pritaikyti balso garsą, tembrą, tempą, ritmą, aukštį, emocijas sakomam tekstui įvairiose fizinėse padėtyse (ramiai stovint, judant, gulint, sėdint ir kt.).	2.2.1. Pademonstruoti, kaip net maži balso pakeitimo niuansai daro įtaką žodžių reikšmei; 2.2.2. pademonstruoti aiškiai sakomą tekstą su įvairiais fiziniais veiksmais.
2.3. Garsams, žodžių junginiams, trumpiems sakiniams suteikti prasmę ir jais paveikti žiūrovą.	2.3.1. Išvardyti įvairius garsų, žodžių, sakinių junginius ir juos perteikti įvairiomis sceninio veiksmo aplinkybėmis; 2.3.2. netiesioginiu tekstu išreikšti mintį, santykį, emocijas; 2.3.3. Sukurti ir išraiškiai papasakoti istoriją tik jaustukais (ach, ui, oi, oho ir kt.) arba kalbos dalelytėmis (bet, tačiau, ir, net ir kt.).
2.4. Kuriamam personažui sukurti kalbos stilistiką, rasti tinkamą balso skambesį, tempą ir ritmą.	2.4.1. Apibūdinti, kokias naudoti kalbos raiškos priemones, kuriant personažus spektakliuose.
3. Veiklos sritis – sceninės kalbos raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje.	
Nuostata – aktyviai lavinti skaitovo sceninę patirtį.	
Esminis gebėjimas – tinkamai pasirinkti, analizuoti ir interpretuoti literatūrinį kūrinį, įtaigiai jį perteikti klausytojui, praveisti renginį, koncertą.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Pasirinkti tinkamą lietuvių ar pasaulinės literatūros kūrinį, papasakoti kūrinio esmę, suprasti teksto logikos sudedamąsias dalis.	3.1.1. Pagrįsti kūrinio pasirinkimo motyvus, aktualumą sau ir klausytojui, pagrindinę temą; 3.1.2. išvardyti kas sudaro teksto logiką; žinoti ir apibūdinti sąvokas – vaizdinių kaupimas, loginiai kirčiai, loginės ir psichologinės pauzės, skyrybos ženklai; 3.1.3. atlikti vaizdinių kaupimo ir sakinio logikos pratybas.
3.2. Atlikti pasirinkto literatūrinio kūrinio analizę.	3.2.1. Apibūdinti kūrinio žanrą, autoriaus stilių; 3.2.2. apibūdinti kūrinio temą, idėją, svarbiausius įvykius, aplinkybes, ištinį veiksma; 3.2.3. nusakyti pasakotojo ir veikėjų paveikslus, vaizdinius.
3.3. Pasirinktą literatūrinį kūrinį savaip interpretuoti ir įtaigiai perteikti žiūrovui (klausytojui).	3.3.1. Įvardyti atlikėjo pagrindinį uždavinį; 3.3.2. išsiaiškinti ir numatyti perspektyvą; 3.3.3. išsiaiškinti teksto logiką; 3.3.4. išraiškiai perteikti tiesioginę kalbą, potekstes; 3.3.5. žinoti skaitovo bendravimo su žiūrovais esminius principus.
3.4. Savarankiškai pasirinkti lietuvių ar pasaulinės poezijos ir prozos kūrinius meniniam skaitymui.	3.4.1. Įvardyti vieno ar kito literatūros kūrinio pasirinkimo motyvus: kūrinio atitiktis skaitovo amžiui, temos įdomumas, aktualumas (kaip jis paveiks žiūrovą, ar jis pakankamai įdomus, kuo aktualus sau pačiam ir kt.).
3.5. Įgyti koncertų ir kitų renginių vedėjo patirties.	3.5.1. Apibūdinti pagrindinius koncertų ar renginių vedėjams keliamus reikalavimus: kalbos įtaigumas,

	laisvumas, gebėjimas improvizuoti, sudominti žiūrovus ir išlaikyti jų dėmesį per visą renginį, sceninė kultūra.
--	---

7. Sceninės kalbos turinys:

7.1. balso technikos lavinimas: aktyvus raumenų atpalaidavimo, kalbinio kvėpavimo, balso diapazono plėtimo lavinimas, tarimas ir artikuliacija, taisyklingas kirčiavimas;

7.2. kalbos išraiškingumo lavinimas: garso aukščio, tembro, tempo, ritmo tobulinimas; kalbėjimo logikos, prasmės, veikimo žodžiu suvokimas; žodžio derinimas su judesiu;

7.3. sceninės kalbos raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje: kūrinio pasirinkimo motyvacija, analizė: žanras, autoriaus stilius, pasakotojo ir veikėjų paveikslai, vaizdiniai, tema ir idėja, ištisinis veiksmas, atlikėjo pagrindinis uždavinys, raiškos priemonės, kūrinio interpretavimas ir perteikimas žiūrovui.

SCENINIS JUDESYS

1. Sceninio judesio paskirtis – ugdyti mokinių kūno plastika, fizinį išsvermingumą, padėti pažinti savo kūno galimybes ir jas pritaikyti kūryboje. Mokiniai įgyja žinių apie kūno psichofizinį lavinimą, triukų plastika, vaidmens plastinio paveikslo kūrimą.

2. Sceninio judesio tikslas – suteikti mokiniams galimybę plėtoti judesio raiškos gebėjimus ir ugdyti jų plastinę kultūrą, kuriant vaidmenis spektakliuose.

3. Sceninio judesio uždaviniai:

3.1. lavinti mokinių kūno lankstumą ir judrumą;

3.2. ugdyti mokinių plastikos tikslumą, konkretumą ir raiškumą;

3.3. ugdyti judesio stiliaus pojūtį;

3.4. išmokyti sukurti logišką ir raišką psichofizinį judesį vaidmenyje.

4. Sceninio judesio veiklos sritys:

4.1. psichofizinis kūno lavinimas;

4.2. triukų plastika;

4.3. vaidmens plastinio paveikslo kūrimas.

5. Sceninio judesio mokymas:

5.1. pamokos vyksta grupėje;

5.2. mokymosi trukmė – 4 metai;

5.3. mokomasi 1 valandą per savaitę.

5.4. naudojami mokymo (si)metodai, atsižvelgiant į pamokos turinį, mokinių amžių, gebėjimus, poreikius.

6. Mokinių pasiekimai:

1. Veiklos sritis – psichofizinis kūno lavinimas.	
Nuostata – nuolat lavinti kūno plastika, lankstumą ir judrumą.	
Esminis gebėjimas – plastiškai, tiksliai ir raiškiai judėti scenoje.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Atpalaiduoti kūno raumenis, atlikti balanso ir koordinacijos pratimus įvairiose statiškose ir dinamiškose padėtyse.	1.1.1. Išvardyti įvairius kūno balanso ir koordinacijos pratimus; 1.1.2. apibūdinti savo kūno galimybes; 1.1.3. paaiškinti, kaip laisvi ir koordinuoti kūno judesiai padeda aktoriui kurti scenoje.
1.2. Atlikti įvairius gimnastikos ir akrobatikos pratimus, tobulinant savo kūno lankstumą ir judrumą.	1.2.1. Paaiškinti gimnastikos ir akrobatikos pratimų saugaus atlikimo techniką; 1.2.2. jausti atsakomybę už scenos partnerį, atliekant porinius pratimus.
1.3. Kūno judesiams suteikti tikslumo, konkretumo ir raiškumo, pasitelkus vaizduotę, jausmus ir valią; mokėti atlikti įvairaus pobūdžio judesius, lavinant rankų raišką, ritmiškumą.	1.3.1. Išvardyti aktorius plastikos pagrindinius požymius ir savybes, ugdymo etapus; 1.3.2. susieti ir paaiškinti, kaip aktorius kūno lavinimą veikia dvasiniai impulsai.

1.4. Atlikti pagrindinius pantomimos elementus: ėjimą, bėgimą vietoje, įsivaizduojant įvairias kliūtis, lipimą laiptais, virvės traukimą, veiksmus su menamais daiktais; perteikti įvairias emocijas veido mimika.	1.4.1. Papasakoti apie pantomimos teatrą; 1.4.2. apibūdinti pantomimos reikšmę, lavinant savo dėmesį ir plastinę vaizduotę.
1.5. Kurti ir atlikti plastinius ir ritminius-muzikinius etiudus (solinius, porinius ir grupinius).	1.5.1. Paaiškinti pagrindinius judesių derinių kūrimo principus; 1.5.2. išvardyti plastino, ritminio-muzikinio etiudo kūrimo etapus.
2. Veiklos sritis – triukų plastika.	
Nuostata – aktyviai siekti judesių tikslumo ir tikroviškumo.	
Esminis gebėjimas – tiksliai ir drąsiai atlikti įvairius sceninius triukus.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Lėtai ir staigiai atsipalaiduoti bei saugiai nugriūti ant grindų, įvaldyti pasyvius ir aktyvius griuvimus, kritimus per kliūtį, iš įvairaus aukščio, su daiktu rankoje; mokėti sukurti originalų kritimą – triuką.	2.1.1. Paaiškinti sceninių kritimų saugumo techniką; 2.1.2. išvardyti ir parodyti įvairias sceninių kritimų schemas; 2.1.3. kaupti sceninių kritimų ir kitų triukų panaudojimo patirtį kuriant vaidmenis.
2.2. Atlikti sceninių muštynių be ginklo judesius tiksliai, greitai, sukuriant tikrų muštynių iliuziją.	2.2.1. Išvardinti sceninių muštynių elementų (smūgio ranka, koja, gynybos rankomis, metimų per petį, nugarą, koją, apgaulingų judesių priešininkui suklaidinti) atlikimo metodiką.
2.3. Atlikti įvairius pratimus su daiktais (skrybėle, šokdyne, sviediniu, lazdele, kėde).	2.3.1. Paaiškinti, kaip pratimai su daiktais lavina judesių tikslumą laike ir erdvėje, padeda suvokti judesius ir juos įprasminti.
2.4. Žongliruoti kamuoliukais, žiedais, skarelėmis (vienam ir poroje).	2.4.1. Išvardyti pagrindinius žongliravimo principus.
3. Veiklos sritis – vaidmens plastinio paveiklo kūrimas.	
Nuostata – siekti savitai kurti ir judėti scenoje, kuriant skirtingus personažus.	
Esminis gebėjimas – kurti vaidmens plastinį paveikslą pagal dramaturginę medžiagą.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Kurti charakteringus personažų judesius pagal įvairaus žanro ir stiliaus dramaturgiją.	3.1.1. Nusakyti kuriamo etiudo ar spektaklio kūrybinį sumanymą ir pagrindinę mintį, nuotaiką, galimų įvykių seką, veikėjų charakteristiką; 3.1.2. paaiškinti judesio stiliaus, žanro, formos sąvokas.
3.2. Įtaigiai kurti vientisą vaidmens plastinį paveikslą, pasinaudojant įgyta sceninio judesio patirtimi.	3.2.1. Apibūdinti kuriamo vaidmens plastinį piešinį.
3.3. Pagrįsti sceninį veiksma estetinėmis, meninėmis detalėmis, kurti personažo judesio liniją ir formą.	3.3.1. Paaiškinti, kodėl kuriamo personažo veiksmas turi būti ne tik logiškas ir tikslingas, bet ir raiškus.
3.4. Siekti kuriamo vaidmens žodžių ir judesių vienovės, kintant veiksmo ritmui ir tempui.	3.4.1. Paaiškinti kalbos ir judesio koordinavimo būtinybę.
3.5. Atlikti įvairių istorinių epochų manieras: Eiseną, laikyseną, nusilenkimus, gestus.	3.5.1. Išvardyti įvairių epochų buities ir stiliaus plastikos ypatybes.

3.6. Naudotis istorinių kostiumų detalėmis: cilindrais, vėduoklėmis, lazdelėmis, apsiaustais.	3.6.1. Apibūdinti istorinio kostiumo detalių nešiojimą ir jų diktuojamą elgesį.
---	---

7. Sceninio judesio turinys:

7.1. psichofizinis kūno lavinimas: raumenų atpalaidavimo, balansavimo, koordinacijos pratimai, kūno lankstumo ir judrumo lavinimas gimnastikos ir akrobatikos pratimais, tolesnis plastikos lavinimas: tikslumas, konkretumas ir raiškumas; pantomimos elementai; sudėtingesni plastiniai ir muzikiniai etiudai;

7.2. triukų plastika: sceninių kritimų technika, sceninių muštynių be ginklo elementai (smūgiai ranka, koja, metimas per save, gynyba), pratimai su daiktais, žongliravimas;

7.3. vaidmens plastinio paveikslo kūrimas: personažų charakteringo judesio kūrimas pagal įvairius žanrus ir stilius, kalbos ir judesio vienovė, kintant veiksmo ritmui ir tempui, įvairių epochų plastikos ypatybių studijavimas: eisena, laikysena, nusilenkimai, gestai, kostiumų aksesuarų (vėduoklėmis, lazdelėmis, cilindrais, apsiaustais) panaudojimas.

VAIDINIMŲ KŪRIMAS

1. Vaidinimų kūrimo paskirtis – supažindinti mokinius su vaidinimo kūrimo pagrindais: dramaturginės medžiagos pasirinkimas; scenarijaus ar pjesės (ištraukos) skaitymu, analizavimu, vaidmenų paskirstymo principais, etiudų kūrimu, režisūrinio sumanymo įgyvendinimu, teatro raiškos priemonių panaudojimo galimybėmis, žanrų įvairove. Dalyvavimas ištraukų bei ištisinio vaidinimo repeticijose suteikia mokiniams kolektyvinės kūrybos patirties.

2. Vaidinimų kūrimo tikslas – nuosekliai lavinti meninę raišką, gebėjimus, tikslingai pasirinkti ir taikyti teatrinės raiškos priemones, kuriant vaidinimą, suteikti žinių apie pagrindinius vaidinimo (spektaklio) kūrimo principus.

3. Vaidinimų kūrimo uždaviniai:

3.1. skatinti kūrybiškai pritaikyti vaidybos, sceninės kalbos, judesio, teatro istorijos pamokose įgytas žinias ir gebėjimus;

3.2. sudaryti galimybes mokinių iniciatyvai ir aktyvumui pasireikšti, pasirenkant repertuarą;

3.3. siekti, kad mokiniai, kurdami vaidinimus, ugdytųsi kolektyvinės kūrybos pojūtį;

3.4. suteikti režisūrinių, organizacinių žinių ir gebėjimų, kurių reikia sukurti vaidinimą.

4. Vaidinimų kūrimo veiklos sritys:

4.1. vaidinimo kūrimo gebėjimų ugdymas;

4.2. interpretacinių ir organizacinių gebėjimų ugdymas;

4.3. pasirodymai.

5. Vaidinimų kūrimo mokymas:

5.1. mokymosi trukmė – 4 metai;

5.2. pamokos vyksta grupėje, gali būti sudarytos mobilios grupės;

5.3. 1–2 metais mokomasi po 3 valandas per savaitę, 3–4 metais – po 4 val. per savaitę;

5.4. naudojami mokymo(si) metodai atsižvelgiant į pamokos turinį, mokinių amžių, gebėjimus, poreikius.

6. Mokinių pasiekimai:

1. Veiklos sritis – vaidinimo kūrimo gebėjimų ugdymas.	
Nuostata – būti atviram naujoms teatrinėms patirtims ir estetiniams iššūkiams.	
Esminis gebėjimas – suprasti pagrindinius vaidinimo kūrimo principus, išreikšti individualų požiūrį ir taikyti tinkamas raiškos priemones.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Pasirinkti tinkamą kūrinį būsimam vaidinimui.	1.2.1. Susipažinti su vaikų, jaunimo literatūra, klasikos kūriniais, dramaturgija; 1.2.2. įvardyti, kurie kūriniai geriausiai tinka mokyklinio teatro pastatymams: kūrinio atitiktis tam tikrai amžiaus grupei, kūrinio temos aktualumas (kaip jis paveiks žiūrovą, ar jis pakankamai įdomus, dinamiškas ir kt.); 1.2.3. apibūdinti kūrinio pasirinkimo motyvą.
1.2. Analizuoti pasirinktą pjesę: nusakyti temą, idėją, įvykius, žanrą.	1.2.1. Parašyti pjesės kompoziciją: ekspozicija, veiksmo užuomazga (pradinis įvykis, lemiantis konflikto užuomazgą, veiksmo vystymasis iki kulminacijos (aukščiausio taško), veiksmo posūkis, atomazga (konflikto išsprendimas));

	1.2.2. pagrįsti žanrą kaip dramaturgo ir režisieriaus požiūrį į vaizduojamą tikrovę (aplinkybių atranka, sąlygotumo laipsnis, žaidimo taisyklės).
1.3. Skirti teatrinės raiškos priemonės ir susieti jas su menine visuma; analizuoti kuriamo vaidinimo ypatumus ir suvokti prasmę.	1.3.1. Įvardyti vaidinimo raiškos priemonės, stilistinės, žanrines savybes; atskirti dramaturgo, režisieriaus, aktoriaus, dailininko ir kompozitoriaus darbą; 1.3.2. nusakyti pasirinkto kūrinio sukeltus išpūdžius ir susieti juos su būsimu vaidinimu spektaklio vaizdine bei atlikimo forma; 1.3.3. įvardyti kuriamo vaidinimo problematiką, pagrindinę temą ir susieti ją su menine bei estetinė vaidinimo visuma.
1.4. Aktyviai dalyvauti ištraukų ar klasės vaidinimo pagal pasirinktą literatūrinę medžiagą kūrime (inscenizacijos, scenarijaus rašymas, režisūrinio sumanymo plėtojimas).	1.4.1. Paašškinti bendros kūrybos principus, savo indėlį į būsimą vaidinimą ar renginį; 1.4.2. pagrįsti kuriamo vaidinimo režisūrinį sumanymą; 1.4.3. siūlyti teatro raiškos priemonės.
2. Veiklos sritis – interpretacinių ir organizacinių gebėjimų ugdymas.	
Nuostata – noriai tobulinti vaidybos, sceninės kalbos ir judesio, režisavimo gebėjimus bendradarbiaujant.	
Esminis gebėjimas – savarankiškai kurti ir vaidinti kolektyve, išreikšti individualų požiūrį.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Raiškiai atlikti savo vaidmenį bendrame grupės vaidinime.	2.1.1. Nusakyti vaidinimo esmę, temos aktualumą; 2.1.2. apibūdinti raiškos priemonės vaidinimo režisūrinio sumanymo perteikimui. 2.1.3. pasiūlyti savo kūrybinį sprendimą.
2.2. Per repeticijas būti aktyviam ir atsakingam už bendrą kūrybinį rezultatą.	2.2.1. pagrįsti visų vaidinimo atlikėjų svarbą; 2.2.2. paašškinti, kaip kuriant scenoje pasiekiamas kūrybinis rezultatas.
2.3. Ugdytis geranoriškumą ir pakantumą, gebėti suderinti savo veiksmus su kitais vaidinimo dalyviais.	2.3.1. pagrįsti geranoriškumo ir pakantumo vienas kitam atmosferos per repeticijas būtinybę.
2.4. Atlikti nesudėtingas režisūrinės užduotis, paruošti savarankišką režisūrinį projektą.	2.4.1. Išsakyti savo kūrybinį sumanymą, idėjas ir pagrįsti savo pasirinkimą; 2.4.2. apibūdinti sąvokas režisierius, aktorius ir jų vaidmenį spektaklyje; 2.4.3. paašškinti mizansceną kaip kalbėjimą sceniniais paveikslais; 2.4.4. apibūdinti šviesos įtaką scenos erdvės organizavimui, susipažinti su sceniniu apšvietimu; 2.4.5. išvardyti muzikinius vaidinimo sprendimo būdus: leitmotyvinį, kontrastinį, foninį, minties ar veiksmo akcentavimą ir kt. 2.4.6. paašškinti, kas yra atmosfera, žinoti priemones jai sukurti; 2.4.7. išvardyti elementarius sceninio kostiumo, grimo, butaforijos kūrimo metodus, paašškinti teatro ir šiuolaikinių technologijų sąveiką.

2.5. Pasiūlyti vaidinimo temos interpretavimo pavyzdžių.	2.5.1. Paaikškinti interpretavimo pasirinkimą 2.5.2. Siūlyti ir savarankiškai įgyvendinti kūrybinį sumanymą.
3. Veiklos sritis – pasirodymai.	
Nuostata – noriai dalyvauti klasės, kolektyvo spektakliuose, koncertuose, kituose renginiuose.	
Esminis gebėjimas – vaidinti žiūrovui, vertinti ir analizuoti vaidinimus.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Rodyti vaidinimus žiūrovui, aktyviai dalyvauti klasės, mokyklos koncertuose ir kituose kultūriniuose muzikiniuose renginiuose, festivaliuose.	3.1.1. Apibūdinti aktorius sceninę kultūrą ir elgesį; 3.1.2. įvardyti viešumo baimės, žiūrovų dėmesio, pasitikėjimo savimi, bendravimo ir bendradarbiavimo principus ir metodus.
3.2. Taikant sutartus kriterijus, stebėti, interpretuoti ir vertinti draugų bei savo pačių vaidybą, spektaklius.	3.2.1. Įvardyti vaidinimo vertinimo kriterijus; 3.2.2. kūrybiškai apibūdinti ir vertinti savo ir klasės draugų vaidybą; 3.2.3. paaikškinti teatro, kaip ritualo ir žaidimo, sampratą.
3.3. Pastebėti ir nustatyti teatrinės kūrybos bei teatrinės veiklos reiškinis kasdienėje ir socialinėje kultūrinėje aplinkoje.	3.3.1. Apibūdinti profesionalų ir ne profesionalų teatro meną bei skirtingas teatrinės veiklos formas socialinėje aplinkoje; įvardyti teatrinės kūrybos ir veiklos poveikį gyvenamajai aplinkai.
3.4. Nurodyti kultūrinę, socialinę ir politinę teatro meno reikšmę bei funkciją.	3.4.1. Nusakyti teatrinės veiklos (pažintinės, auklėjamosios, pramoginės, terapinės ir pan.) pobūdį ir tikslus; 3.4.2. apibūdinti komunikacinę teatro prigimtį ir įvardyti grįžtamojo ryšio tarp teatrinės kūrybos ir jos suvokėjų (vartotojų) formas.

7. Vaidinimų kūrimo turinys:

7.1. vaidinimo kūrimo gebėjimų ugdymas: Aktoriaus, režisieriaus, dailininko, kompozitoriaus vaidmuo spektaklyje; kūrinio (pjėses) pasirinkimas, motyvacija, analizė, režisūrinis sumanymas; individualaus požiūrio išreiškimas; inscenizacijos, scenarijaus rašymas; siužetų, etiudų kūrimas, inscenizacijų pagal pasirinktą literatūrinę medžiagą kūrimas; simbolinės, metaforinės, masinės mizanscenos; vaizdinių ir garsinių priemonių panaudojimas kuriamame vaidinime; žanrų įvairovė.

7.2. interpretacinių ir organizacinių gebėjimų ugdymas: repetacijų planavimas, atskirų scenų jungimas į vientisą vaidinimą, režisieriaus vaidmuo ir patirtis, savarankiškas režisūrinis projektas; kūrybinio bendradarbiavimo, savarankiškumo, organizacinių gebėjimų ir atsakomybės ugdymas; aktyvus dalyvavimas, rengiant vaidinimą;

7.3. pasirodymai: sukurtų vaidinimų parodymas savo klasėje, tėvams, mokykloje, mieste, respublikinėse, tarptautinėse teatro šventėse ir festivaliuose; tolesnis sceninės kultūros ugdymas; kitų grupių ir teatro kolektyvų, profesionalių teatrų spektaklių stebėjimas ir vertinimas.

TEATRO ISTORIJA

1. Teatro istorijos paskirtis – skatinti mokinius stebėti ir analizuoti teatro reiškinius, suprasti ir vertinti teatro istorinį, kultūrinį ir meninį kontekstą.

2. Teatro istorijos tikslas – pažinti teatrinės kultūros ištakas ir raidą, stilistines ypatybes, žanrus, teatro ir kitų menų sąveiką, kultūros epochas.

3. Teatro istorijos uždaviniai:

3.1. formuoti teatro kūrinų apibūdinimo ir vertinimo gebėjimus;

3.2. supažindinti su lietuvių teatrinės kultūros ištakomis ir raida;

3.3. supažindinti su Vakarų Europos kultūros stilistinėmis epochomis;

3.4. supažindinti su kitų pasaulio šalių teatrine kultūra;

3.5. įgytas žinias pritaikyti teatrinuose ir kultūriniuose renginiuose, projektuose.

4. Teatro istorijos veiklos sritys:

4.1. teatro kūrinų stebėjimas, skaitymas ir apibūdinimas;

4.2. teatro kultūrinio ir meninio konteksto supratimas ir vertinimas.

5. Teatro istorijos mokymas:

5.1. mokymas vyksta grupėje;

5.2. mokomasi 1 valandą per savaitę;

5.3. dalyko mokymosi trukmė – 4 metai;

5.4. atsižvelgiama į mokinių amžių, poreikius.

6. Mokinių pasiekimai:

1. Veiklos sritis – teatro kūrinų stebėjimas, skaitymas ir apibūdinimas.	
Nuostata – aktyviai domėtis teatrinės kultūros ištakomis, raida ir tradicijomis.	
Esminis gebėjimas – remiantis sukaupta teatro istorijos ir kitų mokomųjų dalykų patirtimi, atpažinti įvairius teatrinis žanrus, dramaturgijos kūrinius, juos apibūdinti.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Kaupti žinias ir analizuoti pasaulinę teatro istoriją.	1.1.1. Išvardyti chronologinę istorinių teatrinų epochų seką ir jų pagrindinius bruožus; 1.1.2. apibūdinti teatrinio meno ypatumus; 1.1.3. paaiškinti įvairių epochų teatrinės kalbos specifiką.
1.2. Motyvuotai vertinti teatro faktus ir tekstus.	1.2.1. Išvardyti pagrindinius Lietuvos, Vakarų Europos ir kitų pasaulio šalių teatro faktus, reiškinius; 1.2.2. susipažinti su žymiaisiais lietuvių ir pasaulinės dramaturgijos autoriais ir jų kūriniais.
1.3. Sieti pasaulinės teatro istorijos faktus į prasminę visumą.	1.3.1. Paaiškinti teatro meno ryšį su kitomis meno sritimis. 1.3.2. išvardyti ir apibūdinti teatro rūšis: dramos teatras, muzikinis teatras, lėlių teatras, pantomimos, šokio teatras, opera, baletas ir t. t.
2. Veiklos sritis – teatro kultūrinio ir meninio konteksto supratimas ir vertinimas.	
Nuostata – domėtis savo aplinkos teatriniais ir kultūriniais reiškiniais, lankytis spektakliuose ir kituose kultūriniuose renginiuose.	
Esminis gebėjimas – apibūdinti teatro kontekstą, stebėti ir vertinti savo aplinkos teatro reiškinius, aktyviai juose dalyvauti.	

Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Dalyvauti ir vertinti spektaklius ir kitus teatrinius bei kultūrinius renginius ir reiškinius.	2.1.1. Apibūdinti stebėtų spektaklių ir teatro renginių kultūrinį ir meninį kontekstą; 2.1.2. išvardyti Lietuvos ir pasaulio žymiausius teatrus, režisierius, aktorius, scenografus, kompozitorius bei jų kurtus spektaklius.
2.2. Aktyviai dalyvauti kultūrinėje veikloje, meniniuose projektuose.	2.2.1. Apibūdinti meninės veiklos formas ir jų reikšmę savo aplinkos socialiniam kultūriniam gyvenimui; 2.2.2. parengti ir pristatyti kūrybinius projektus (pvz., rašinius apie stebėtus spektaklius, teatrų festivalius, interviu su atlikėjais ir pan.).

7. Teatro istorijos turinys:

7.1. teatro kūrinių stebėjimas, skaitymas ir apibūdinimas: istorinės teatrinės epochos, jų pagrindiniai bruožai, svarbiausi Lietuvos, Vakarų Europos ir kitų pasaulio šalių teatro faktai ir įvykiai, žymiausi Lietuvos ir pasaulio dramaturgijos autoriai ir jų kūriniai, įvairių teatro rūšių pažinimas, teatro meno ryšys su kitomis meno sritimis, teatro kūrinių stebėjimas ir analizė;

7.2. teatro kultūrinio ir meninio konteksto supratimas ir vertinimas: Lietuvos ir pasaulio žymiausi teatrai, režisieriai, aktoriai, scenografai, kompozitoriai bei jų kurti spektakliai, spektaklių bei kitų teatrinių ir kultūrinių renginių vertinimas, jų kultūrinis ir meninis kontekstas, kūrybinių projektų ruošimas.

INTEGRUOTAS DAINAVIMAS

1. Integruoto dainavimo dalyko (toliau – Dainavimas) paskirtis – ugdyti dainavimo (vokalinius) gebėjimus ir kompetencijas, tenkinti teatro mokinių pažinimo ir lavinimo poreikius, pritaikyti turimas žinias, ugdyti iniciatyvą ir saviraišką, sukurti tinkamą aplinką ugdytis, socialiniams poreikiams tenkinti.

2. Dainavimo tikslas – ugdyti vaiko vokalinius gebėjimus, padėti mokiniams suvokti meninę kalbą, ritmą, klausą, muziką, panaudojant atpažįstamus, priimtinius mokymosi būdus – eksperimentavimą, imitavimą, improvizaciją, gebėjimų formavimą.

3. Dainavimo uždaviniai:

- 3.1. puoselėti mokinių muzikalumą;
- 3.2. padėti įgyti muzikos, dainavimo kompetenciją;
- 3.3. ugdyti estetiškos patirties pagrindus;
- 3.4. tenkinti mokinių poreikį muzikuoti.

4. Mokymosi organizavimas

- 4.1. Dainavimo pamokos – grupinės. Grupėse 8 – 12 mokinių
- 4.2. pagrindinė mokymosi forma yra pamoka. Pamokos trukmė 45 min.
- 4.3. mokomasi 1 akademinę valandą per savaitę.
- 4.4. praktikuojamos ir kitos mokomosios veiklos formos: atviros pamokos, koncertai ir t.t.

5. Mokinių pasiekimai suformuluoti atsižvelgiant į mokinių raidos ir amžiaus tarpsnių ypatumus, įgytą mokymosi patirtį. Pasiekimai siejasi su atitinkamų klasių mokymosi turiniu.

6. Veiklos sritis – muzikos atlikimo įgūdžių valdymas.

7. Nuostata – muzikos kūrinių atlikimo įgūdžių tobulinimas.

8. Esminis gebėjimas – teisingai atlikti muzikinį tekstą.

9. Turinio apimtys:

3 klasė			
Mokymo pobūdis: grupinė dainavimo pamoka.			
Techniniai reikalavimai:			
Muzikos kūrinių atlikimo įgūdžių tobulinimas: pagrindiniai garso išgavimo būdai, kvėpavimas, intonavimas, ritminis tikslumas.			
Muzikos kūrinių interpretavimas: nuotaikos, dinaminio plano apibūdinimas ir atlikimas, skaitymo iš lapo įgūdžių lavinimas, improvizacinių gebėjimų ugdymas.			
Muzikos atlikėjo raiška socialinėje, kultūrinėje aplinkoje: kūrinių viešas atlikimas ir įsivertinimas, kitų atlikėjų vertinimas, sceninės patirties kaupimas.			
Vokalinių kūrinių skaičius per mokslo metus:			
Stambios formos kūriniai	Pjesės, dainos	Vokalizės	Įgytų gebėjimų patikrinimo (vertinimo) formos
-	2-4	2-4	I pusmečio pabaigoje - įskaita
			II pusmečio pabaigoje - įskaita
Kūriniai atsiskaitomi klasėje prie dalyko mokytojo pusmečių eigoje. Mokinių ugdymo pažangai vertinti taikomi formuojamasis, diagnostinis ir apibendrinamasis vertinimo metodai bendra mokykloje nustatyta tvarka.			

4 klasė			
Vokalinių kūrinių skaičius per mokslo metus:			
Stambios formos kūriniai	Pjesės, dainos	Vokalizai	Igytų gebėjimų patikrinimo (vertinimo) formos
-	2 – 4	2 – 4	I pusmečio pabaigoje - įskaita
			II pusmečio pabaigoje - įskaita
Kūriniai atsiskaitomi klasėje prie dalyko mokytojo pusmečių eigoje. Mokinių ugdymo pažangai vertinti taikomi formuojamasis, diagnostinis ir apibendrinamasis vertinimo metodai bendra mokykloje nustatyta tvarka.			
5 klasė			
Vokalinių kūrinių skaičius per mokslo metus:			
Stambios formos kūriniai	Pjesės, dainos	Vokalizai	Igytų gebėjimų patikrinimo (vertinimo) formos
-	2 – 4	2 – 4	I pusmečio pabaigoje - įskaita
			II pusmečio pabaigoje - įskaita
Kūriniai atsiskaitomi klasėje prie dalyko mokytojo pusmečių eigoje. Mokinių ugdymo pažangai vertinti taikomi formuojamasis, diagnostinis ir apibendrinamasis vertinimo metodai bendra mokykloje nustatyta tvarka.			
6 klasė			
Vokalinių kūrinių skaičius per mokslo metus:			
Stambios formos kūriniai	Pjesės, dainos	Vokalizai	Igytų gebėjimų patikrinimo (vertinimo) formos
-	2 – 4	2 – 4	I pusmečio pabaigoje - įskaita
			II pusmečio pabaigoje: Muzikinė – vaidybinė kompozicija
Kūriniai atsiskaitomi klasėje prie dalyko mokytojo pusmečių eigoje. Mokinių ugdymo pažangai vertinti taikomi formuojamasis, diagnostinis ir apibendrinamasis vertinimo metodai bendra mokykloje nustatyta tvarka.			

PASIRENKAMAS MUZIKOS INSTRUMENTAS

1. Pasirenkamo muzikos instrumento dalyko (toliau – muzikos instrumentas) paskirtis – ugdyti bendruosius muzikavimo gebėjimus ir suteikti pasirenkamojo muzikos instrumento (fortepijono) muzikavimo patirtį.

2. Pasirenkamo muzikos instrumento tikslas – puoselėjant individualumą ir prigimtines galias, padėti mokiniams įgyti pasirenkamojo muzikos instrumento (fortepijono) muzikavimo žinių ir įgūdžių.

3. Pasirenkamo muzikos instrumento uždaviniai:

3.1. ugdyti ir tobulinti grojimo pasirenkamuoju muzikos instrumentu (fortepijonu) įgūdžius ir atskleisti jo pritaikymo galimybes;

3.2. sudaryti sąlygas atsiskleisti ir formuoti asmenybei, plėtoti kūrybinius meninius gebėjimus;

3.3. skatinti mokinių iniciatyvą ir kūrybiškumą.

4. Pasirenkamą muzikos instrumentą sudaro trys veiklos sritys:

4.1. grojimo technikos įgūdžių įvaldymas;

4.2. muzikos kūrinių interpretavimas;

4.3. atlikėjo raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje.

5. Pasirenkamo muzikos instrumento mokymo organizavimas:

5.1. programos trukmė – choreografijos skyriuje - 4 paskutiniai pagrindinio dalyko mokymosi metai (nuo 4 pagrindinio ugdymo klasės), teatro ir dailės skyriuose – 2 paskutiniai pagrindinio dalyko mokymosi metai.

5.2. pamokos yra individualios, jos vyksta 0,5 akademinės valandos per savaitę pirmaisiais mokymosi metais, 1 akademinę valandą per savaitę antraisiais - ketvirtaisiais mokymosi metais;

5.3. praktikuojamos ir kitos mokomosios veiklos formos: atviros pamokos, koncertų lankymas, konkursai, festivaliai ir kt.

5.4. mokinio pasiekimai ir pažanga vertinami vadovaujantis mokyklos bei mokytojų tarybų pritarimu, Mokyklos direktoriaus įsakymu Mokinių pasiekimo ir pažangos vertinimo tvarkos aprašu;

5.5. kiekvienam mokiniui laikantis dalyko programoje turinio apimčių ir atsižvelgiant į asmeninius gebėjimus, charakterio, mokėjimo mokytis ypatumus, individualią pažangą, sudaromos individualios ugdymo programos.

6. Mokinių pasiekimai suformuluoti atsižvelgiant į mokinių raidos ir amžiaus tarpsnių ypatumus, įgytą mokymosi patirtį. Pasiekimai siejasi su atitinkamų klasių mokymosi turiniu.

1. Veiklos sritis – grojimo pasirenkamuoju muzikos instrumentu (fortepijonu) technikos įgūdžių įvaldymas.	
---	--

Nuostata – įgyti muzikavimo pasirenkamuoju muzikos instrumentu (fortepijonu) patirties.	
---	--

Esminis gebėjimas – atlikti nesudėtingą muzikinį kūrinių pasirenkamuoju muzikos instrumentu (fortepijonu).	
--	--

Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Įgyti pradinius grojimo pasirenkamuoju muzikos instrumentu įgūdžius.	1.1.1. nusakyti kūrinio metra, tempą; 1.1.2. pažinti atlikimo štrichus;
1.2. Perteikti kūrinio nuotaiką	1.2.1. apibūdinti kūrinio tematiką, emocinę būseną.

2. Veiklos sritis – muzikos kūrinių interpretavimas.	
--	--

Nuostata – siekti pajauti kūrinio keliamas menines emocijas.	
Esminis gebėjimas – išraiškingai interpretuoti nesudėtingos faktūros muzikos kūrinius.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Žinoti muzikos kalbos elementus.	2.1.1. apibūdinti kūrinio stilių, tematiką, turinį.
2.2. Raiškiai perteikti kūrinių emocijas.	2.2.1. įvardyti kūrinyje panaudotus tempo, dinamikos, artikuliacijos ženklus; 2.2.2. apibūdinti ir aptarti savo atliekamo kūrinio interpretaciją.
3. Veiklos sritis – atlikėjo raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje.	
Nuostata – dalyvauti klasės, mokyklos koncertuose ir kituose renginiuose.	
Esminis gebėjimas – atlikti nesudėtingą programą klausytojams.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Dalyvauti mokyklos koncertuose ir kituose kultūriniuose muzikiniuose renginiuose, festivaliuose bei konkursuose.	3.1.1. atlikti pasirinktą ar numatytą koncertinį numerį klasės ar mokyklos koncerte; 3.1.2. mokyti sceninės kultūros, skirti dėmesio aprangai ir elgsenai scenoje.
3.2. Taikant sutartus kriterijus, įvertinti savo ir kitų pasirodymus.	3.2.1. įvardinti kūrinio atlikimo vertinimo kriterijus; 3.2.2. sugebėti apibūdinti ir vertinti savo ir klasės draugų grojimą (išskiriant teigiamas ir neigiamas atlikimo puses).
3.3. Pritaikyti grojimo pasirenkamuoju instrumentu įgūdžius kitose srityse.	3.3.1. nurodyti, kurioms pamokoms pasiruošti padeda grojimas pasirenkamuoju instrumentu.

7. Turinio apimtys:

7.1. Grojimo technikos įgūdžių įvaldymas:

7.1.1. Pirmieji mokymosi metai:

7.1.1.1. formuojami taisyklingos laikysenos įgūdžiai, mokomasi atsipalaidavimo pratimų, lavinama kūno koordinacija, įsisavinamos rankų pozicijos. Mokomasi taikyti tinkamą aplikatūrą;

7.1.1.2. mokomasi orientuotis kūrinio tekste, lavinami natų skaitymo iš lapo įgūdžiai: melodijos ne tik pagrojamos, bet ir solfedžiuojamos, ritmas paplojamas. Išsiaiškinami dinamikos, tempo ženklai, jų atlikimo ypatumai;

7.1.1.3. per mokslo metus išmokstama: 6 – 10 nedidelės apimties ir skirtingų charakterių pjesių, antrame pusmetyje supažindinama su gamų (pvz. C, G), arpedžio, akordų sandara. Atsižvelgiant į individualius mokinio gebėjimus, grojami ansambliai su mokytoju arba kitu mokiniu;

7.1.1.4. mokinių ugdymo pažangai vertinti taikomi formuojamasis, diagnostinis, apibendrinamasis, kriterinis (10 balų) vertinimo metodai.

7.1.2. Antrieji mokymosi metai:

7.1.2.1. mokomasi naudoti skirtingus garso išgavimo būdus, pritaikyti legato, staccato, non legato štrichus. Tobulinami skaitymo iš lapo įgūdžiai - siekiama, kad mokinys pažintų natas, pauzes, ritmines vertes, pastebėtų ir atliktų dinamines nuorodas. Lavinama pirštų technika: grojamos gamos, etiudai, greitesnio tempo pjesės. Stiprinami tinkamos aplikatūros naudojimo įgūdžiai. Grojamos skirtingų tempų, charakterių pjesės ir etiudai;

7.1.2.2. per mokslo metus išmokstama 6 – 8 kūriniai. Stambios formos, polifonijos kūriniai, etiudai, gamos yra skiriamos, atsižvelgiant į mokinio sugebėjimus ir poreikį;

7.1.2.3. mokinių ugdymo pažangai vertinti taikomi formuojamasis, diagnostinis, apibendrinamasis, kriterinis (10 balų) vertinimo metodai.

7.2. Muzikos kūrinių interpretavimas:

7.2.1. Pirmieji mokymosi metai – siekiama sužadinti vaiko vaizduotę, kad atlikdamas nesudėtingą kūrinį, stengtųsi atskleisti jo nuotaiką. Nagrinėjamas kūrinių dinaminis planas, mokiniai mokosi grodami jį įgyvendinti. Grojami ansambliniai kūriniai su mokytoju. Grojant duete, mokosi klausytis kitos partijos, reaguoti į nuotaiką, garso tembrą bei dinamiką.

7.2.2. Antrieji – ketvirtieji mokymosi metai: kūrinių charakteriui atskleisti naudojama platesnė garso išgavimo būdų paletė, kreipiamas dėmesys į frazavimą, melodijos vedimo liniją. Supažindinama su trijų dalių kūrinio forma, lavinami grojimo ansamblyje įgūdžiai grojant su mokytoju ar kitu mokiniu.

7.3. Atlikėjo raiška socialinėje kultūrinėje aplinkoje:

7.3.1. Pirmieji mokymosi metai:

7.3.1.1. visi mokiniai dalyvauja I pusmečio Adventiniame koncerte tėveliams. II pusmečio akademiniam koncerte mokinys atlieka du skirtingos nuotaikos kūrinius.

7.3.1.2. Sudaromos sąlygos mokiniams dalyvauti įvairiuose viešuose mokyklos renginiuose.

7.3.2. Antrieji – ketvirtieji mokymosi metai:

7.3.2.1. psichologinis ruošimasis koncertinei veiklai viešojoje erdvėje, sceninės kultūros mokymasis, dėmesys aprangai, laikysenai ir elgsenai scenoje;

7.3.2.2. visi mokiniai dalyvauja Adventiniame koncerte tėveliams I pusmetį, akademiniam koncerte II pusmetį (atlieka du kūrinius).

7.3.2.3. Sudaromos sąlygos mokiniams dalyvauti įvairiuose viešuose mokyklos renginiuose.

SCENOGRAFIJOS PAGRINDAI

1. Scenografijos paskirtis – skatinti mokinius stebėti ir analizuoti teatrinės dailės reiškinius, suprasti ir vertinti scenografijos istorinį, kultūrinį ir meninį kontekstą. Supažindinti su scenografijos struktūra, kompozicijos pagrindais ir sceninio kostiumo specifika.

2. Scenografijos pagrindų tikslas – supažindinti su įvairiomis scenovaizdžio, bei sceninio kostiumo kryptimis, stiliais, žanrų įvairove, kūrimo pagrindais, mokyti juos interpretuoti, vertinti meno kūrinį. Ugdyti teatrinės dailės estetinių vertybių pojūtį.

3. Scenografijos pagrindų uždaviniai:

- 3.1. supažindinti su scenografijos dalyko chronologija bei struktūra;
- 3.2. supažindinti su scenovaizdžio ir sceninio personažo sukūrimo pagrindais;
- 3.3. supažindinti su sceninio ir istorinio kostiumo stiliais, eskizavimu;
- 3.4. supažindinti su skirtingomis teatrinės dailės (lėlių teatro) formomis;
- 3.5. įgytas žinias pritaikyti teatrinuose ir kultūriniuose renginiuose, projektuose.

4. Scenografijos pagrindų veiklos sritys:

- 4.1. scenografijos kilmė, sąvoka, struktūra, scenos tipai;
- 4.2. scenovaizdžio bei sceninio personažo sukūrimo eiga;
- 4.3. sceninio kostiumo tipai, konstravimo pagrindai, stiliai, istorinė formų raida;
- 4.4. lėlių teatro scenografija, veikėjai, bei specifika;

5. Scenografijos mokymas:

- 5.1. mokymas vyksta grupėje;
- 5.2. mokomasi 1 valandą per savaitę;
- 5.3. dalyko mokymosi trukmė – 1 metai;
- 5.4. atsižvelgiama į mokinių amžių, poreikius.

6. Mokinių pasiekimai:

1. Veiklos sritis – scenografijos kilmė, sąvoka, struktūra, scenos tipai.	
Nuostata – gylintis į scenografijos dalyko specifiką, eigą, scenos erdvių tipus, dalis.	
Esminis gebėjimas - supras scenografijos dalyko specifiką bei struktūrą, scenos erdvės tipus bei dalis.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Supras scenografijos, kaip teatrinės dailės dalyko specifiką, struktūrą;	1.1.1. Žinos, kas yra scenografija; 1.1.2. įvardins scenovaizdžių rūšis; 1.1.3. žinos scenografijos sukūrimo eigą.
1.2. Skirtingų scenos tipų pritaikymas, scenos erdvės struktūra, sudedamosios dalys.	1.2.1. Išvardins scenos tipus(klasikinė scena, amfiteatro tipo, arenos tipo, koridoriaus tipo, ne teatrinė erdvė); 1.2.2. žinos scenos erdvės sudedamąsias dalis; 1.2.3. išsiaiškins, kaip sukuriama scenos dėžutė.
2. Veiklos sritis – scenovaizdžio bei sceninio personažo sukūrimo eiga.	
Nuostata – domėtis, kaip kuriamas scenovaizdis, sceninis personažas.	
Esminis gebėjimas – sukurti scenovaizdžio eskizą ir maketą, sukurti personažų eskizus.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Sukurti scenovaizdžio eskizą pagal pasirinktą kūrinį.	2.1.1. Taikant pagrindinius kompozicijos principus (simetriją, asimetriją) sukurti scenovaizdžio eskizą; 2.1.2. įvardinti pagrindinę scenovaizdžio eskizo idėją;

	2.1.3. pateiks skirtingų nuotaikų (komedija, tragedija) scenovaizdžius ir juos apibūdins.
2.2. Sukurti scenovaizdžio maketą pagal pasirinktą kūrinį;	2.2.1. Taikant pagrindinius maketavimo būdus sukonstruoti scenos dėžutę; 2.2.2. pagrindinę mintį perteikti sukuriant scenovaizdžio maketą; 2.2.3. eksperimentuojant su medžiagomis sukurti reikalingas detales.
2.3. Sceninio personažo samprata, bei sukūrimas.	2.3.1. Supras sceninio personažo sąvokos subtilybes; 2.3.2. sukurs sceninio personažo eskizus; 2.3.3. pristatys sukurto personažo charakterį.
3. Veiklos sritis – sceninio kostiumo pagrindai, stiliai, istorinė formų raida.	
Nuostata – domėtis sceninio kostiumo tipais, formų raida, kaip kuriamas stilizuotas istorinis kostiumas.	
Esminis gebėjimas – suvoks sceninio kostiumo svarbą teatre, išsiaiškins istorinio kostiumo pritaikomumą ir stilizaciją, sukurs kostiumų eskizus, detales.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Sceninio kostiumo tipai.	3.1.1. Išvardins sceninio kostiumo tipus (fantastinis, istorinis, šiuolaikinis, stilizuotas), 3.1.2. sukurs fantastinio kostiumo eskizus; 3.1.3. sukonstruos fantastinio kostiumo detalę.
3.2. Istorinio kostiumo formų raida, stiliai, bei stilizacija.	3.2.1. Žinos istorinio kostiumo, stilių kaitą (viduramžių, renesanso, baroko ir kt.); 3.2.2. sukurs istorinio kostiumo eskizą pagal pasirinktą epochą, stilių; 3.2.3. išsiaiškins, kas yra istorinio kostiumo stilizacija; 3.2.4. sukurs stilizuotą istorinio kostiumo eskizą.
3.3. Sceninio kostiumo konstrukcija.	3.3.1. Išsiaiškins kaip sukuriamas sceninio kostiumo konstruktas, maketas; 3.3.2. sukurs istorinio kostiumo detalę (peruką, galvos apdangalą, ar kitą, pasirinktinai).
4. Veiklos sritis – lėlių teatro scenografija, veikėjai, bei specifika.	
Nuostata – domėtis lėlių teatro scenografijos specifika, lėlių rūšimis, šešėlių teatro specifika.	
Esminis gebėjimas – suprasti, lėlių teatro scenovaizdžio specifika, žinoti lėlių rūšis, sukurti šešėlių teatro maketą.	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
4.1. Lėlių teatro scenovaizdžio ypatumai.	4.1.1. Žinos, kas būdingą lėlių teatro scenovaizdžiui (scenos masteliai, formos, kūrybiniai sprendimai); 4.1.2. stebės ir palygins skirtingų stebėtų spektaklių scenovaizdžius.
4.2. Lėlių teatro veikėjai, lėlės, lėlių rūšys.	4.2.1. Žinos lėlių teatro veikėjų tipus, (veikėjai su kaukėmis, šešėlyje, atvirai dalyvaujantys), lėlių rūšys (marionetės, lazdelinės, pirštinių); 4.2.2. išsiaiškins teatrinės lėlės proporcijas, konstrukciją, valdymo principus;

4.3. Šešėlių teatro specifika, (šešėlių sukūrimas), objekto maketas.	4.2.3. sukurti kaukės eskizą, kaukę. 4.3.1. Žinos, kuo ypatingas šešėlių teatras, pagrindinės dalys; 4.3.2. išbandys, kaip sukuriami šešėliai (šviesos kampas, šviesos stiprumas, šviesos spalva, šviesos ryškumas); 4.3.3. sukurs šešėlių teatro objektą (plokštuminę lėlę, stilizuotą formą ar daiktą) ir pademonstruos jo šešėlį.
--	---

7. Scenografijos pagrindų turinys:

7.1. scenografijos dalyko sąvoka, struktūra, scenografijos kūrimo procesas, kūrinio pasirinkimas, analizė, idėjų paieška, atranka, įgyvendinimas. Scenos erdvių tipai, scenos dėžutės maketo sukūrimas, scenos dalių bei planų išsiaiškinimas. Scenografijos kūrinių stebėjimas, apibūdinimas;

7.2. scenovaizdžio eskizai ir maketas, personažų eskizai: scenovaizdžio eskizo sukūrimas pagal pasirinktą kūrinį, idėjos perteikimas taikant pagrindinius kompozicijos principus (simetrija, asimetrija, statika, dinamika), išskirti žanrą (tragedija, komedija), nupiešti scenos langą, perteikti skirtingas nuotaikas (komedija, tragedija), sukurtus scenovaizdžių eskizus pristatyti ir apibūdinti. Taikant pagrindinius maketavimo būdus, pagal jau sukurti eskizus sukurti scenovaizdžio maketą. Išsiaiškinus pasirinkto personažo vizualines ir charakterio savybes sukurti sceninio personažo eskizą ir jį pristatyti;

7.3. sceninio kostiumo pagrindai, stiliai, istorinė formų raida, eskizavimas, stilizacija: sceninio kostiumo tipų analizė (fantastinis, istorinis, šiuolaikinis, stilizuotas), fantastinio kostiumo eskizo sukūrimas, fantastinio, stilizavimas, sceninio kostiumo detalės maketo sukūrimas, istorinio kostiumo stilių nagrinėjimas, istorinio kostiumo eskizavimas, stilizavimas, istorinio kostiumo detalės maketo sukonstravimas;

7.4. lėlių teatro scenografija, veikėjai, bei specifika: lėlių teatro scenovaizdžių specifika (scenos masteliai, formos, kūrybiniai sprendimai), stebėtų scenovaizdžių sprendimų palyginimai, aptarimai, lėlių teatro veikėjų tipų išskyrimas, lėlių rūšių apibūdinimas, teatrinės lėlės proporcijų, konstrukcijų, valdymo principų analizavimas, kaukės eskizo ir pačios kaukė sukūrimas, šešėlių teatro apibūdinimas, šviesos šaltinio veikimo principų išsiaiškinimas, šešėlių sukūrimas, šešėlių teatro objektų maketavimas.

8. Įgytų gebėjimų patikrinimo (vertinimo) formos I ir II pusmečių pabaigose – mokinių pasiekimai ir pažanga vertinami pagal mokykloje patvirtintą mokinių mokymosi pasiekimų ir vertinimo tvarką. Mokinių pasiekimams vertinti taikoma 10 balų sistema. Pažymiai rašomi kiekvieno pusmečio eigoje. Akcentuojama individuali pažanga.